

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: Ústecké šrouby, z. s., IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování
a stavebního řádu,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2017, č. j. 339/UPS/2017-3,
JID: 110847/2017/KUUK/Mou,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 10. 7. 2017, č. j. 339/UPS/2017-3, JID: 110847/2017/KUUK/Mou, se **pro nezákonnost zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do třiceti dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2017, č. j. 339/UPS/2017-3, JID: 110847/2017/KUUK/Mou, kterým bylo zamítnuto jako nepřipustné jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, stavebního odboru (dále jen „stavební úřad“) ze dne 22. 7. 2016, č. j. MM/SO/S/56232/2016/Dvo, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „*Rodinný dům na části p. p. č. „X“ k. ú. „X“*“, vydáno stavební povolení na tuto stavbu a stanoveny podmínky pro umístění a provedení stavby.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že terénním šetřením zjistil, že stavební úřad pravděpodobně vedl řízení, ve kterém vydal stavební povolení pro jeden z domů u Habrovického rybníka. O vedení řízení ani vydání rozhodnutí nebyl informován, podal proto odvolání jako opomenutý účastník. Dále žalobce uvedl, že věc v I. stupni rozhodoval podjatý správní orgán, a to s ohledem na zájmy místních politiků, které jsou částečně zdokumentovány na webu <http://www.stoptunelum.cz/habrovicke-koupaliste.html>, jehož otisk k žalobě přiložil. Žalobce věc také konzultoval se spolkem Stop tunelům, z. s., který mu poskytl k žalobě přiložený příklad nestandardního postupu stavebního úřadu, který se odmítá zabývat podněty týkajícími se předmětné stavby.
3. Podle žalovaného nemohly být v projednávaném řízení dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny. Vyšel přitom ze stanoviska odboru životního prostředí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen „odbor životního prostředí“) ze dne 20. 6. 2016, č. j. MM/OŽP/OOS/50013/2016/JanH/V-16407, ve kterém odbor životního prostředí uvedl, že ke stavbě nemá připomínky. V odvolacím řízení si žalovaný vyžádal upřesnění tohoto stanoviska. V upřesnění zaslaném dne 1. 2. 2017 pod sp. zn. MM/OŽP/OP/8194/2017/PerM odbor životního prostředí uvedl, že předchozí stanovisko „*je třeba vykládat tak, že záměrem nejsou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny*“. Podle žalobce je takovéto „upřesňování“ stanoviska mezi žalovaným a odborem životního prostředí zavedeným postupem, který vede k tomu, že dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny je posuzováno až v případném odvolacím řízení v důsledku aktivity spolků, což žalobce dokládal listinami týkajícími se jiného řízení. Takovýto postup považuje žalobce za nepřipustný, neboť správní orgán je povinen zkoumat možné dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny vždy, nikoli nahlížet do Nálezové databáze ochrany přírody, provozované Agenturou ochrany přírody a krajiny (dále jen „Nálezová databáze“), a provést místní šetření ke zjištění přítomnosti dřevin teprve ve chvíli, kdy je podáno odvolání.
4. V dané věci je dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny podle žalobce zřejmé, neboť dle Nálezové databáze byly na vodní ploše Habrovického rybníka a bezprostředně přilehlých litorálních porostech pozorovány tyto zvláště chráněné druhy: kriticky ohrožený skokan skřehotavý, silně ohrožená volavka bílá, silně ohrožený skokan zelený, silně ohrožený skokan štíhlý, silně ohrožený čolek obecný, silně ohrožený čolek velký, silně ohrožená kuňka ohnivá, ohrožená ropucha obecná, ohrožený krkavec velký a ohrožený

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bramborníček černohlavý. Žalobce osvětlil původ dat zaznamenávaných do Nálezové databáze, která z popsaných důvodů neposkytuje úplný přehled výskytu zvláště chráněných druhů ani neprokazuje jejich stav. Existence nálezových dat však podle žalobce je závažným podnětem pro správní orgán, na základě kterého musí trvat na doložení biologického hodnocení lokality. Nelze ji ovšem považovat za zdroj informací o výskytu zvláště chráněných druhů na konkrétních pozemcích. Osoby zaznamenávající nálezy s sebou nemají katastrální mapu a v rámci přehlednosti zaznamenávají nálezy jednoho druhu do jediného bodu, u kterého zadávají parametry mimo jiné o počtu. Závěr o tom, že zájmy ochrany přírody a krajiny nemohou být dotčeny, protože „dle nálezové databáze Agentury ochrany přírody a krajiny je výskyt zvláště chráněných druhů živočichů evidován pouze na sousedních pozemcích p. č. „X“ a „X“ k. ú. „X“, je proto podle žalobce absurdní a svědčí o elementárním nepochopení funkce a systematiky Nálezové databáze. Z nálezů na sousedních pozemcích plyne přesně opačný závěr, tedy že se zvláště chráněné druhy s největší pravděpodobností vyskytovaly i na pozemku dotčeném stavbou. Stejně nesprávný je i závěr, že obojživelníci i vodní ptáci jsou vázáni na vodní prostředí, tudíž je – s trochou nadsázky – možno břehy libovolně vybagrovat. Žáby jsou na vodní prostředí vázány rozmnožováním, neboť vajíčka i pulci se vyvíjejí ve vodě. Dospělci ovšem po rozmnožování opouští vodní prostředí a ve většině případů přezimují na souši pod kameny nebo kořeny (z druhů na lokalitě zejména kuňka ohnivá a ropucha obecná). Vodní ptactvo je na vodu vázáno potravně, rozmnožování naopak u většiny druhů probíhá na souši. Významným stresorem s negativními důsledky pro uvedené živočichy je i nepřírodní hluk způsobený v tomto případě dlouhodobou přítomností osob a především stavební činností. Z těchto důvodů byl stavební úřad nejen povinen oznámit zahájení řízení spolkům, ale především v souladu se zásadou materiální pravdy a § 17 odst. 2 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o životním prostředí“) požadovat přinejmenším biologické hodnocení a hlukovou studii.

5. To, že řízením byly dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, bylo podle žalobce také zcela evidentní ze skutečností, kterými se stavební úřad podle žalobce pravděpodobně vůbec nezabýval a ke kterým docházelo. Šlo o svod dešťové vody znečištěné stavebním materiálem do Habrovického rybníka, poškozování dřevin stavebními pracemi a deponií zeminy, zničení litorálního pásu spojené se zakalením vody, zvýšenou prašnost atd. Podle k žalobě přiloženého příkazu ze dne 18. 5. 2017, sp. zn. MM/OŽP/41018/P/2017/PerM, Magistrát města Ústí nad Labem uložil pokutu 500 Kč za přestupek spočívající v poškození kořenového systému 14 stromů stavební technikou. Tomu bylo podle žalobce nepochybně možné předejít stanovením podmínek stavebních prací v blízkosti jejich kořenového systému. Dodal, že všechny poškozené stromy v rozporu s předpoklady Magistrátu města Ústí nad Labem prosychají a odumírají.
6. Jde-li o zásah do významného krajinného prvku Habrovického rybníku (dále i jen „VKP“), dle napadeného rozhodnutí odbor životního prostředí v doplnění svého vyjádření uvedl, že estetický/krajinářský účinek VKP je již snížen, neboť 50 % okolí rybníku je zasaženo přítomnou zástavbou, a dále že předmětné pozemky byly v minulosti využívány jako koupaliště. Využití pozemků před více než 11 lety je podle žalobce z pohledu litorálních porostů a živočišných společenstev zcela lhostejné, neboť z veřejně dostupných leteckých snímků na portálu www.mapy.cz je zřejmé, že nejpozději od roku 2006 bylo litorální pásmo na předmětném pozemku volně zarostlé. Dále žalobce uvedl, že současná zástavba je nenápadnější, od rybníku vzdálenější, z architektonického hlediska ucelenější a navíc Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

většinou zakrytá stromy. Na jižní a západní straně rybníku se dosud žádné stavby nenacházely, ty současné vzhledem k umístění rybník hyzdí a radikálně snižují estetickou hodnotu celé lokality. Jakkoli Nálezová databáze v okolí rybníka neobsahuje žádné floristické záznamy, důvodem k provedení biologického hodnocení je podle žalobce též popis VKP v územním plánu, podle kterého jde o mimo jiné o „*biotop významný výskytem ohroženého rostlinného společenstva*“. Žalobce poukázal také na to, že podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“) umístování staveb do významného krajinného prvku vyžaduje stanovisko orgánu ochrany přírody. Žalobce nechápal, z čeho plyne názor orgánu ochrany přírody citovaný v napadeném rozhodnutí, podle kterého plocha bývalého koupaliště není součástí VKP a že estetický/krajinářský účinek VKP je pouze doplňkový, protože je narušen již existující zástavbou. Nicméně i pokud by byly funkce VKP hodnoceny jako narušené, stále bylo nutné vydat závazné stanovisko, přičemž to samé platí pro souhlas se zásahem do krajinného rázu Habrovického rybníka dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce o tom, že v předmětném řízení mohly být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, žalobce tudíž měl být dle § 70 odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody o tomto řízení informován a po přihlášení do řízení s ním mělo být jednáno jako s účastníkem. K námitce podjatosti uvedl, že jelikož nebyla vznesena v průběhu odvolacího řízení, nemohl se jí zabývat. Žalovaný dále odmítl zavedení praxe popsané žalobcem s tím, že v daném případě šlo o odlišný případ než v této věci. V této věci si žalovaný v rámci součinnosti správních orgánů vyžádal doplnění (upřesnění) vyjádření odboru životního prostředí, zda stavbami rodinných domů může být dotčen významný krajinný prvek Habrovický rybník, dřeviny rostoucí mimo les ve smyslu § 8 zákona o ochraně přírody a zda se v dané lokalitě vyskytují zákonem chráněné druhy živočichů. K možnému výskytu zvláště chráněných druhů si vyžádal též vyjádření Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, který je příslušný k vydání výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Uvedené orgány ochrany podle něj vychází z vícero podkladů, včetně vlastních zjištění, přičemž podstatná je i tzv. místní znalost. Žalobcem citovaná povinnost zhodnocení vlivů stavby na životní prostředí a zatížení území podle § 17 odst. 2 zákona o životním prostředí je pro oblast ochrany přírody konkretizována v § 67 zákona o ochraně přírody. V řízení bylo podle žalovaného dostatečně doloženo a odůvodněno, že provedení stavby předmětného rodinného domu nepředstavuje zásah, který by se mohl dotknout zájmů ochrany přírody v dané lokalitě a který by odůvodňoval uložení biologického hodnocení stavebníkovi či účast spolku v řízení.
8. Dále uvedl, že žalobce, který tvrdil, že byl opomenutým účastníkem, důvod svého tvrzení v podaném blanketním odvolání nijak nespecifikoval a námitky nevznesl ani v průběhu odvolacího řízení, kdy měl možnost se seznámit s celou spisovou složkou ve věci včetně vyjádření orgánů ochrany přírody, čehož nevyužil. Obsáhlý rozbor možného dotčení zájmů ochrany přírody stavbou uvedl až v podané žalobě, a to aniž by se se záměrem a lokalitou seznámil.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Replika žalobce

9. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval tvrzením, že v podaném odvolání výslovně uvedl, že se odvolával „naslepo“ a že mu nebylo doručeno prvostupňové rozhodnutí. Správní orgán mu však v rozporu se zákonem nepomohl odstranit vady tohoto odvolání, ani k jejich odstranění neposkytl přiměřenou lhůtu. Jelikož stavební úřad ani žalovaný na jeho odvolání až do vydání napadeného rozhodnutí nijak nereagovali, není pravdou, že měl možnost prostudovat spis a své odvolání doplnit. Žalobce ani nevěděl, že jeho blanketní odvolání bylo žalovanému jako odvolacímu orgánu postoupeno. Předmět řízení se dozvěděl až z napadeného rozhodnutí.
10. Žalovaný ve svém vyjádření nijak nereagoval na argumentaci žalobce, pouze setrval na svém závěru o tom, že provedení stavby se nemohlo dotknout zájmů ochrany přírody v dané lokalitě. K tomu žalobce uvedl, že nenavrhoval nové důkazy ani nepřinesl nové skutečnosti, neboť ve všech případech šlo o otázky, které správní orgány musely řešit z úřední povinnosti. Dotčení zájmů ochrany přírody je zřejmé i bez odborných znalostí, odbornou otázkou je teprve míra tohoto dotčení a jeho následky.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
13. Tvrzenou vadou odvolacího řízení zmíněnou žalobcem v replice, podle které žalovaný nepomohl žalobci odstranit vady jeho odvolání ani k jejich odstranění neposkytl přiměřenou lhůtu, se soud z důvodu jejího uplatnění po uplynutí lhůty k podání žaloby zabývat nemohl. Žalobní body musí být podle § 71 odst. 2 s. ř. s. vymezeny ve lhůtě pro podání žaloby. Soud proto nepřihlédne k žalobním bodům uplatněným opožděně, ledaže by se námitky týkaly skutečností, k nimž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69, publ. pod č. 335/2004 Sb. NSS, www.nssoud.cz).
14. V § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody je mimo jiné uvedeno, že občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. V odst. 3 citovaného ustanovení ve znění zákona účinném do 31. 12. 2017 je pak mimo jiné uvedeno, že občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení.

15. Z obsahu spisové dokumentace soud zjistil, že stavební úřad nepovažoval žalobce za účastníka společného územního a stavebního řízení, ve kterém vydal rozhodnutí ze dne 22. 7. 2016, č. j. MM/SO/S/56232/2016/Dvo, kterým bylo rozhodnuto o umístění stavby „*Rodinný dům na části p. p. č. „X“ k. ú. „X“*“, vydáno stavební povolení na tuto stavbu a stanoveny podmínky pro umístění a provedení stavby. Zahájení společného územního a stavebního řízení nebylo žalobci oznámeno přesto, že měl u Magistrátu města Ústí nad Labem podanou žádost o informování dle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Žalobce podal dne 31. 5. 2017 podání, které bylo označeno jako odvolání a zároveň oznámení o účasti v řízení. Odvolání žalobce odůvodnil tím, že mu nebylo umožněno uplatnit práva účastníka řízení, ačkoli měl u Magistrátu města Ústí nad Labem podanou žádost o informování podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Věc žalobce v podání identifikoval pouze údajem „45678/2016“, což je číslo spisu, jehož součástí je uvedené rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 22. 7. 2016. Ze spisové dokumentace soud zjistil, že jiné rozhodnutí v rámci tohoto spisu nebylo vydáno.
16. Odbor životního prostředí se dne 20. 6. 2016 vyjádřil k projektové dokumentaci uvedené stavby z hlediska ochrany ovzduší, odpadového a vodního hospodářství s tím, že z ostatních hledisek chráněných zákonem a v kompetenci zdejšího odboru nemá odbor k akci připomínek. V upřesnění svého vyjádření ze dne 1. 2. 2017 sdělil, že jeho původní vyjádření je třeba vykládat tak, že záměrem nejsou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, přičemž podrobněji se vyjádřil k otázce možného zásahu do VKP Habrovický rybník, výskytu zvláště chráněných druhů organismů a dřevin. Podle něj navržená výstavba respektuje povinnost odsazení stavebních aktivit ve vzdálenosti 17 metrů od břehové části Habrovického rybníka. Stavba je umístována na pozemek, který je zastavěnou plochou – původním koupalištěm. VKP Habrovický rybník není umístěním objektu a vymezením stanoviště dotčen; vymezení VKP plochu bývalého koupaliště nezahrnuje. Záměr se nedotýká plnění funkcí VKP v krajině. Podle odboru životního prostředí v lokalitě nebyl podchycen výskyt zvláště chráněných druhů organismů. Jako na zdroj informace poukázal na Nálezovou databázi, databáze a podklady správního úřadu, ÚAP. Charakter lokality, způsob a intenzita jejího využití nejsou pro trvalý výskyt takovýchto druhů ani atraktivní. Na pozemku parc. č. „X“ v k. ú. „X“ se nenacházela žádná zeleň. Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, se k umístění stavby z hlediska případného výskytu zvláště chráněných druhů vyjádřil tak, že na pozemku parc. č. „X“ v k. ú. „X“ nebyl dle dostupných podkladů evidován výskyt zvláště chráněných druhů živočichů chráněných dle § 50 zákona o ochraně přírody. Dle Nálezové databáze je výskyt zvláště chráněných živočichů evidován pouze na sousedních pozemcích p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“. Jedná se zejména o obojživelníky a vodní ptáky (ropucha obecná, čolek obecný, čolek velký, kuňka obecná, volavka bílá atd.) vázané na vodní prostředí rybníka.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. Dne 10. 7. 2017 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce jako nepřipustné zamítl. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný došel k závěru, že v předmětném společném územním a stavebním řízení nemohly být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné zákonem o ochraně přírody, jejichž hájení je podle stanov hlavním posláním občanského sdružení (žalobce) a že stavební úřad nepochybil, když žalobci, který měl podanou žádost o informování podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody, zahájení řízení neoznámil. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí rozvedl, že stavba je navržena v blízkosti Habrovického rybníka, který je významným krajinným prvkem. Tím není pouze vodní plocha rybníka, ale i přilehlé přírodní břehové porosty. Má-li být ve společném územním a stavebním řízení posouzen záměr dle § 90 a 111 stavebního zákona, je nezbytné mít doloženy potřebné podklady pro rozhodnutí, kterými jsou i podklady týkající se péče o životní prostředí. Dotčenými orgány státní správy byl odbor životního prostředí, který se k záměru vyjádřil dne 20. 6. 2016 a v upřesnění ze dne 1. 2. 2017, a Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, který se vyjádřil dne 6. 3. 2017. Vyjádření těchto orgánů, jejichž obsah je shrnut v předchozím odstavci odůvodnění tohoto rozsudku, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí reprodukoval. Žalovaný konstatoval, že žalobce se sice domáhal účasti v řízení, ale v odvolání neuvedl žádné námitky a tvrzení o tom, že je opomenutým účastníkem nijak nedoložil. V závěru odůvodnění pak žalovaný „na základě výše uvedeného“ konstatoval, že společným rozhodnutím o umístění a povolení stavby nemohly být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona o ochraně přírody. Nebyly tak splněny požadavky § 70 odst. 2 tohoto zákona pro účast občanských sdružení v řízení.
18. Na tomto místě soud považuje za vhodné zdůraznit, že účast občanských sdružení dle § 70 zákona o ochraně přírody se vztahuje na řízení, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. K vzniku práva účastenství těchto občanských sdružení tedy postačuje pouhá pravděpodobnost zasažení předmětných chráněných zájmů. K tomu, aby vznikl nárok těchto občanských sdružení na účastenství ve správním řízení, tedy nemusí být prokázáno, že k zásahu do zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody skutečně dojde. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 1 As 176/2012-130, publ. pod č. 3159/2015 Sb. NSS, www.nssoud.cz, platí, že občanské sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, bylo oprávněno účastnit se stavebního řízení vedeného podle § 109 a násl. stavebního zákona za splnění podmínek uvedených v § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny.
19. Soud se nejprve zabýval včas uplatněnými námitkami žalobce, které se týkaly vad řízení před správními orgány. Žalobce v žalobě namítl podjatost stavebního úřadu. Svou námitku ovšem formuloval natolik nekonkrétně, že se jí nelze zabývat. Pouhý nekonkretizovaný poukaz na „zájmy místních politiků“ ke vzniku pochybnosti o podjatosti konkrétní úřední osoby či snad všech úředních osob působících u správního orgánu nepostačuje stejně jako odkaz na postup stavebního úřadu, který se podle žalobce odmítá zabývat podněty týkajícími se předmětné stavby. Další námitka žalobce se týkala údajně zavedené praxe mezi odborem životního prostředí a žalovaným, kdy má docházet k tomu, že ke zkoumání, zda byly v řízení dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, dochází až v odvolacím řízení v závislosti na tom, zda jsou občanská sdružení schopna řízení
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zkomplikovat. K tomu soud konstatuje, že předmětem tohoto řízení není hodnocení údajné praxe správních orgánů, ale přezkum závěru žalovaného v napadeném rozhodnutí, podle kterého v řízení nemohly být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné zákonem o ochraně přírody, a tudíž žalobce neměl být o tomto řízení informován. Postup žalovaného, který si za účelem vypořádání námitek jiného občanského sdružení, který se proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolal již dříve, vyžádal konkrétnější vyjádření odboru životního prostředí, soud za vadný nepovažuje. Včas uplatněné námitky stran vad řízení proto soud vyhodnotil jako nedůvodné.

20. Z hlediska předmětu řízení soud jako nedůvodnou vyhodnotil námitku týkající se toho, že ve věci nebylo vydáno závazné stanovisko či souhlas podle zákona o ochraně přírody či provedeno biologické hodnocení a hluková studie. Je totiž třeba znovu připomenout to, že předmětem řízení před soudem není přezkum postupu stavebního úřadu či žalovaného týkající se toho, zda v řízení byly opatřeny všechny zákonem požadované podklady potřebné pro vydání rozhodnutí, ani zda bylo zjištěno, zda skutečně byly dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny a toto dotčení v souladu se zákonem vyhodnoceno, ale to, zda zde existovala pouhá možnost tohoto dotčení, od kterého zákon odvozuje možnou účast občanských sdružení v řízení.
21. Důvodnou však soud shledal námitku žalobce, ve které poukázal na záznamy zvláště chráněných živočichů v Nálezové databázi v okolí předmětného pozemku. Sám žalovaný v napadeném rozhodnutí citoval vyjádření Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 6. 3. 2017, podle kterého dle Nálezové databáze je hned na sousedních pozemcích p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“ evidován záznam týkající se výskytu zvláště chráněných živočichů. Má se jednat se zejména o obojživelníky a vodní ptáky (ropucha obecná, čolek obecný, čolek velký, kuňka obecná, volavka bílá atd.) vázané na vodní prostředí rybníka.
22. Podle soudu je z logiky věci zřejmé, že jakkoli záznam nebyl vázán přímo na předmětný pozemek p. č. „X“ v k. ú. „X“, případný výskyt těchto živočichů se neomezuje na vymezení pozemků zapsaných v katastru nemovitostí a může se týkat i pozemků sousedících. V tomto případě se záznam v Nálezové databáze váže k pozemkům zapsaným pod p. č. „X“ a „X“ v k. ú. „X“, na kterých se nachází rybník přímo sousedící s pozemkem, na kterém byla umístována předmětná stavba. Z uvedeného je možné učinit závěr, že ve společném územním a stavebním řízení byla zjištěna pravděpodobnost dotčení zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny, konkrétně zvláště chráněných živočichů, kterou správní orgány provedeným dokazováním (např. formou místního šetření) nevykloučily. Dospěl-li tedy žalovaný navzdory zjištění o záznamu v Nálezové databázi bez jakéhokoli dokazování k opačnému závěru, podle kterého zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné zákonem o ochraně přírody ve společném územním a stavebním řízení ani nemohly být dotčeny, je tento závěr v rozporu s podklady správního rozhodnutí. V této skutečnosti soud spatřuje nezákonnost ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s.
23. Na základě výše uvedeného soud došel k závěru, podle kterého se v řízení ze záznamu v Nálezové databázi jevílo možné, že v řízení mohlo dojít k dotčení zájmů přírody a krajiny chráněných zákonem o ochraně přírody. Správní orgány v řízení neprokázaly opak. Žalovaný se proto dopustil nezákonnosti, když zamítl odvolání žalobce jako nepřípustné.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

24. Další námitky žalobce, podle kterých v řízení mohlo dojít k dotčení chráněných zájmů, se týkaly skutečností, zda předmětný pozemek je součástí významného krajinného prvku Habrovický rybník a popisu tohoto VKP v územním plánu. Dokazování těchto skutečností soud s ohledem na učiněný závěr o nezákonnosti napadeného rozhodnutí považoval za nadbytečné. Stejně tomu je v případě námitky spočívající v tom, že došlo ke svodu dešťové vody znečištěné stavebním materiálem do Habrovického rybníka, poškozování dřevin stavebními pracemi a deponií zeminy, zničení litorálního pásu spojenému se zakalením vody, zvýšené prašnosti či poškození kořenového systému 14 stromů stavební technikou.
25. Z výše uvedeného důvodu soud shledal napadené rozhodnutí nezákonným ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení bude pak žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
26. Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 13 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právní zástupkyně žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a); podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d); podání repliky – § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. května 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)